

Bóg leczy nasze zranienia

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- interpretacja historii Kaina i Abla;
- pogłębienie rozumienia życia chrześcijańskiego jako warunku prawdziwego szczęścia.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- przytacza historię Kaina i Abla i poprawnie ją interpretuje;
- podaje sposoby przeciwdziałania grzechom głównym;
- uzasadnia, że przeciwieństwem grzechów głównych są cnoty główne;
- omawia związek między grzechami głównymi.

Pojęcia i postaci

Kain i Abel, grzech, grzechy główne, cnoty chrześcijańskie, kainowe znamię, sakramenty.

Wartości

życie sakramentalne, modlitwa, lektura Pisma Świętego, solidarność.

Metody i środki

pogadanka, uzupełnianie tabeli, praca z podręcznikiem, drama.

Propozycja realizacji

Modlitwa na rozpoczęcie

Ojcze nasz.

Cele lekcji. Nauczyciel podaje cele w języku ucznia: będę potrafił opisać historię Kaina i Abla; będę znał jej znaczenie; będę wiedział, jak przeciwdziałać grzechom głównym.

Metoda – pogadanka. Następuje wspólne odczytanie historii Kaina i Abla z Pisma Świętego. Nauczyciel wprowadza uczniów w temat. Podkreśla, że grzech wiąże się z konsekwencjami – niszczy naszą relację z Bogiem i drugim człowiekiem. Natura grzechu sprawia, że jeden grzech wywołuje kolejny itd. Nauczyciel przedstawia uczniom grzechy główne.

Metoda – uzupełnianie tabeli. Uczniowie dzielą się na grupy. Każda z grup otrzymuje duże kartki papieru i flamastry. Uczniowie mają opracować od jednego do trzech grzechów głównych (zależnie od liczebności klasy i grup), uzupełniając poniższą tabelę. Dodatkowo mają powiedzieć, co przeżywają osoby, które wiedzą, że ktoś, kto jest im bardzo bliski, ma na sumieniu któryś z grzechów głównych.

Grzech główny	Co przez niego traci człowiek?	Jakie jest lekarstwo?

Po skończonej pracy następuje omówienie zadania. Prace zostają wyeksponowane na tablicy. Nauczyciel kieruje uwagę uczniów na lekarstwa, które leczą nas z grzechów głównych. Są to: życie sakramentalne, modlitwa, postawa zawierzenia Bogu, lektura Pisma Świętego itd. Nauczyciel podkreśla, że poprzez biblijną historię Kaina i Abela Bóg ostrzega nas przed pewnymi grzechami. Przeciwnością grzechów głównych jest siedem cnót głównych.

Metoda – praca z podręcznikiem. Uczniowie wykonują ćwiczenie 1 i 2 z podręcznika.

Metoda – drama. Alternatywą propozycją jest odegranie scenek. Uczniom zostaje przedstawiona sytuacja problemowa (do wyboru):

- A. Koleżanka plotkowała – źle mówiła o jakiejś osobie z klasy, przez co doprowadziła do problemów w życiu osoby obmawianej, ponieważ część osób uwierzyła w opowiadane przez nią historie.
- B. Chłopcy pokłócili się w czasie gry internetowej i przestali się do siebie odzywać.

Uczniowie chwilę zastanawiają się nad tym, jak rozwiązać wskazane konflikty. Mają postarać się określić swoje emocje oraz intencje osób wywołujących konflikty. Następnie uczniowie dzielą się na kilkusobowe grupy, których członkowie wcielają się w role osób biorących udział w danym konflikcie i odgrywają scenki dojścia do zgody. Scenki zostają odegrane na forum klasy.

Podsumowanie lekcji. Nauczyciel podsumowuje lekcje. Pomocne będą następujące pytania:

- A. Kim byli Kain i Abel?
- B. Jakie wnioski płyną z historii Kaina i Abela?
- C. Jak przeciwdziałać grzechom głównym?
- D. Co jest przeciwnością grzechów głównych?
- E. Jaki jest związek między grzechami głównymi?

Modlitwa na zakończenie

Modlitwa spontaniczna o postawę kształtowania cnót w swoim życiu.

Praca domowa

Z podręcznika.

Korelacja z edukacją szkolną

- język polski – wskazanie na przykłady dobra i zła oraz słabości moralnej człowieka w wybranych lekturach szkolnych;
- historia – interpretacja historii o Kainie i Abla – wskazanie na cywilizacje starożytnego Wschodu prowadzące koczowniczy lub osiadły tryb życia;
- język obcy nowożytny – słownictwo religijne (grzech, zło).